

Posudek k bakalářské práci
Jan Hus a význam jeho osobnosti pro proces sblížení církvi
ETF, obor Pastorační a sociální práce, září 2007

Autorka: Marie Homolková
Vedoucí práce: Mgr. Petr Jandejsek
Počet stran: 51

Marie Homolková si stanovila za cíl své bakalářské práce „popsat vývoj pohledů na Husovu osobnost od poloviny 19. století až do současnosti“ (s. 9). Zaměřuje se zvláště na diskusi o Husovi po Druhém vatikánském koncilu. V posledku jde autorce o to, aby ukázala, že Jan Hus dnes již nemusí být kontroverzní postavou, ale může naopak sblížovat katolickou a evangelickou tradici v Čechách.

Práce je jasně a přehledně strukturovaná do tří kapitole. V první kapitole jsou stručně uvedené Husovy životopisné údaje. Autorka se dále věnuje dvěma vybraným teologickým tématům spojeným s Husem: eucharistií a církví. Do první kapitoly ještě řadí vývoj pohledu na Husa od poloviny 19. st. do Druhého vatikánského koncilu. Otázkou je, zda tento oddíl nepatří až do druhé kapitoly.

Druhá kapitola pokračuje v prezentaci vývoje diskuse o Mistru Janovi od koncilu až do současnosti. Kapitola je pečlivě zpracovaná a podává důležité historicko-teologické údaje. Vlastní kritiku si potom autorka nechává do třetí kapitoly. Zásadním přínosem druhé kapitoly, a vlastně celé práce, je rozbor diskuse o Husovi na stránkách samizdatových Teologických textů v 80. letech. Není mi známé jiné publikované systematické pojednání o zmíněné diskusi. Ve třetí kapitole autorka hodnotí diskusi o Janu Husovi a přináší vlastní náměty. Ptá se např., zda mohlo být společné prohlášení Miloslava Vlka a Pavla Smetany po Lateránském sympoziu „pokusem o nastínění praktických možností sblížení katolíků a nekatolíků“ a ne pouze „popisem událostí sympozia a slov papeže“ (s. 52). Zajímavé jsou autorčiny úvahy o odpuštění a smíření v církvi (3.4.1) a oslavě svátku Husova dne jako připomenutí pro všechny křesťany (3.5.1).

Marii Homolkové se podařilo ukázat, že osoba Mistra Jana může být vnímána ekumenicky. Hus začal být přijímán v ekumenickém duchu jako člověk, náležející více křesťanským tradicím (s. 57). V obecnějším smyslu potom dovozuje, že „snaha o odpuštění minulých chyb je důležitým gestem a impulzem pro budování lepších vzájemných vztahů v budoucnosti“ (s. 54).

Formálně a z hlediska použité literatury je práce v pořádku.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Při obhajobě by se autorka mohla pokusit určit, které prvky učení Husa předjímalý učení Druhého vatikánského koncilu.

Dále by mohla zhodnotit, čím nás dnes může inspirovat odkaz života a učení Jana Husa.

Petr Jandejsek, 29. srpna 2007